

Konsekvensændringsforslag, jfr. underkonto 70.03.

Til nr. 1467

Trafikhavneloven nr. 239 af 1976 ændres således, at vi bliver af med Landshavnekassen.

Sådanne særlige frimærkekasser inden for statsøkonomien øger uoverskueligheden i statens finanser, og der er ingen særlig grund til at tro, at afgiftsbehov på et vist område må prioriteres på samme højde som udgift inden for samme felt af præcis den samme størrelse i kroner og øre.

Gældende havnelovgivning præmierer udelukkende de hændende ikke-erhvervsaktive byer, fordi disse kan lukrere på de aktive indsats.

Til nr. 1468

Konsekvensændringsforslag, jfr. ændringsforslag 30.01. vedrørende driftsudgifter til Landshavnekassen.

Til nr. 1469

Når en privat virksomhed virkelig er kommet i økonomiske vanskeligheder, er det typisk, at man i opretningsfasen virkelig skærer ned på administrationsomkostningerne, direktørgager o.s.v.

Betroede faste medarbejdere påtager sig det arbejde, som måtte være, uden skelen til, at klokken ind imellem skulle vise 12 timers effektivt arbejde pr. dag i 6 eller 7 dage om ugen.

Naturligvis må alle ansatte i statsadministrationen i Danmark nu indprentes, at de må være først til at yde ofre, som var først til ned gennem 1960erne og til fremskridtsmodstanden slog igennem, at være lønførende.

Danmark kan kun komme ud af sin gigantiske gældsætning ved, at nogle hundredtusinde personer overføres til produktion af varer, der er så konkurrencedygtige på prisen, at de kan sælges ude blandt de mere end 1 milliard mennesker på Jorden, som udgør så købestærk en kundekreds som aldrig oplevet før i verdenshistorien.

Foruden blandt de mange arbejdsløse m. fl. må der også hentes mandskab i de offentlige kontorer, for at vi kan få folk nok ud i produktionssektoren. Derfor må alle afdelinger af statsadministrationen bidrage ved at aflevere mandskab til produktion af danske varer ved, at bureaukratstillinger nedlægges. Så er der også så meget færre til at aflede produktionsvirksomhederne fra at bruge mest mulig tid og kræfter på det væsentlige, nemlig at producere.

Danske varer kan blive konkurrencedygtige, hvis man afvikler opkrævning af statsafgiften på arbejdskraft (indkomstskatten).

Løsningen af Danmarks problemer ligger fuldt og helt i denne enkelhed.

Flere skal deltage i produktionen, så dansk produktion forøges 8-10 gange så meget, som forøgelsen hidtil har andraget. Merproduktionen kan kun konkurrere på prisen, hvis statsafgiften på arbejdskraft fjernes, så hurtigt det kan ske på menneskelig vis.

Handelsministeriets aktivitet må derfor nedsættes væsentligt. Herved frigøres stillinger – især ved naturlig afgang – og udgifterne til fremmede tjenesteydelser nedsættes betragteligt. Kommissionsarbejdets omfang reduceres betydeligt, og det tilsvarende udføres stort set som tjenestepligt uden ekstra honorarer.

Udgifterne til merarbejde, overarbejde, særlige ydelser, befordring, tjenesterejser, kontorholdsudgifter, uddannelse af personale, konsulentbistand og anskaffelse af materiel nedsættes til en brøkdel af det foreslåede.

Langt de fleste arbejdsopgaver, handelsministeriet nu udfører, er nemlig mere nedbrydende end fremmende for et sundt dansk erhvervsliv – se for eksempel FREMSKRIDT 1978-20 side 6 og 1979-2 side 5; 6 side 16; 10 side 8; 14 side 2 og 17 side 14.

Til nr. 1470